Temps Ordinari - Quinzè diumenge

Per Administrador el dg., 12/07/2009 - 09:00

Am 7, 12-15
Ef 1, 3-14
Mc 6, 7-13

1- Aquests dies d'estiu potser més fàcilment tenim l'oportunitat de fer alguna passejada enmig del bosc. És una experiència vivificant. Allà hi ha un silenci que convida a la reflexió i a la pregària o a la conversa assossegada. Cert que allà també s'hi sent una certa remor: la dels ocells i els insectes, la del vent que mou les fulles, la de l'aigua de la font... Però aquests brogits són molt diferents dels sorolls de les nostres ciutats: dels cotxes, les motos, les sirenes que enerven i creen tensió. La remor de la natura, en canvi, relaxa, asserena, porta pau, convida al diàleg, acosta a Déu. Sabem aprofitar-ho? Una altra de les coses que ens ofereix el bosc és l'aire pur, amarat d'olors estimulants, que s'hi respira i tan diferent de la pol.lució de les ciutats. Hi ha flors i plantes senzilles, que potser no trobem a les floristeries, però que d'una manera anònima, ofereixen a tothom la riquesa del seu perfum. *2- Bé. He dit tot això perquè penso que és una bona imatge per expressar allò que ens demana Jesús a l'evangeli que hem escoltat.* Jesús envia els deixebles – i també a nosaltres- a escampar pertot arreu la seva Bona Nova. Per això ens ha cridat a ser deixebles seus: perquè fóssim els seus missatgers. No es tracta pas de fer coses extraordinàries, sinó de ser persones senzilles, però plenes de vitalitat interior, que escampen pertot arreu el perfum de la Bona Nova de Jesús. Persones que no fan discursos ni criden l'atenció, que passen desapercebudes, però que de fet exerceixen una gran influència positiva allà on són. Perquè porten pau, fomenten la solidaritat i encomanen als altres el desig de viure, d'estimar i de ser millors. Podríem dir, amb imatges bíbliques, que són "sal" que donen sabor a la vida també són "llum" que il·luminen el camí. Aquestes persones – i nosaltres hem d'intentar ser d'aquestes!- són com les flors del bosc, amagades enmig de les herbes. Costa de veure-les, però hi són. I la seva presència es fa sentir perfumant tot l'entorn. Ens esforcem per ser persones d'aquesta mena? *3- Tant de bo. Perquè llavors, tal com passava amb els deixebles de l'evangeli, també traurem "mals esperits" – pessimismes, pors, desànim...- i retornarem la salut- força i ganes de viure als "malalts".* És a dir, per allà on passem, deixarem un rastre positiu. Les coses i les persones canviaran i milloraran: els farem bé. Es notarà que som portadors de la llum, de l'esperança, de la fraternitat de Jesús. Perquè, no ho oblidem, és el mateix Jesús qui ens envia a fer aquesta tasca: som els seus enviats. Solament d'Ell ens ve la força i l'eficàcia. I per tal de tenir-ho ben present, fóra bo que sabéssim aprofitar la major tranquil·litat de l'estiu per fer alguna estoneta de pregària sincera. Llavors estarem connectats amb el Cep d'on ens arriba la saba vivificant. Ens sentirem més a prop del Senyor i experimentarem la veritat d'allò que ens ha dit sant Pau a la segona lectura , que: "la riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres". I és ben cert. Tots nosaltres som rics, molt rics. No per cap mèrit nostre sinó per un do gratuït de Déu. Però no oblidarem que els dons de Déu, mai no se'ns donen únicament per a nosaltres sols, sinó per a compartir-los amb els altres. Ho fem? *4- L'estiu és un bon moment per fer noves coneixences, per aprofundir amb més sinceritat les nostres relacions personals.* Val la pena que sapiguem acostar-nos als altres amb senzillesa, amb un somriure amable, lluny de l'amargor o de l'autosuficiència, que sempre separen i fan perdre les ganes de viure. Tant de bo que mai ningú no s'hagi de penedir d'haver-nos conegut i tractat. Que la nostra amistat els ajudi a acostar-se al Senyor, que és la font d'on brolla la pau, la joia, l'esperança, la força d'estimar. Això sí que és, de veritat, viure l'estiu amb plenitud. *Nota: Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 4. Diumenges i festius. Cicle B."*** *Editorial Claret, 2005*